

PUNT 1**PROVINCIAAL RUIMTELIJK STRUCTUURPLAN : BESPREKING****De heer voorzitter**

Collega's,

De werkzaamheden zou ik, in overleg met de heer gedeputeerde De Buck, als volgt willen regelen : de heer gedeputeerde De Buck zal een inleiding houden, een korte situatiebepaling van het debat. Vandaag heeft nog geen debat plaats dat tot een stemming moet leiden. Eigenlijk is dit debat voortgevloeid uit de bemerkingen en de diverse meningen die zijn geuit in de commissie, uit de pluraliteit ook : het eigenaardige van de veelheid van bemerkingen die we soms ook in de wandelgangen hebben gehoord, discussies in de commissie, enz. waarbij men anders het gevoel zou hebben dat men niet echt aan het woord komt.

Ik zei het al in verband met een ander debat, het kerntakendebat : het is vooral met het oog op een toetsing van meningen dat we vandaag bijeen zijn. Het is natuurlijk ook zo dat de deputatie - en ik ben hen daarin erkentelijk en sta naast hen in dat opzicht - wil tonen dat de provincieraad uiteindelijk het dragende vlak is van dit debat.

Het zal de raadsleden duidelijk zijn dat we vandaag geen stemming houden. De verschillende fractieleiders met de verschillende meningen komen aan het woord. Ik zal de oppositie eerst het woord geven, ik vind dat normaal. Daarna zal er een discussie volgen. De ambtenaren zijn ter beschikking om ons gebeurlijk bij te staan. Het is vooral een losse, open, faire gedachtenwissel, pro en contra, om te zien waar we staan, want het punt komt waarschijnlijk opnieuw ter sprake in de provincieraad van januari waar we dan wél een gestructureerd debat zullen moeten houden en stemmen. Dan zal het wél vereist worden. Het is om dat voor te bereiden in commissie en hier in plenaire zitting van de raad - ook openbaar trouwens - dat we de gedachtenwisseling zo vrij mogelijk wensen te houden.

De heer De Buck heeft het woord. We luisteren naar zijn situering van het debat, want meer dan dat zal hij zich ook niet voornemen. Hij is vandaag ook een luisterend oor en wil nu de bereidheid tot luisteren en tot discussie bij de deputatie tonen.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Structuurplanning is de algemene benaming voor de wijze waarop sedert 1996 aan ruimtelijke planning gedaan wordt in Vlaanderen. Het werd ingevoerd vanuit de noodzaak om de ordening van de ruimte te plaatsen in een beleidskader. Geen "ad hoc" planning meer, maar een planning gestoeld op een duidelijke visie, over wat met de ruimte zal gedaan worden, en een visie die geëxpliciteerd wordt in een beleidstekst, het ruimtelijk structuurplan. Pas dan kunnen de gestelde beleidsopties vertaald worden via een instrumentarium dat de decreetgever ter beschikking stelt. Het gaat dan onder meer over ruimtelijke uitvoeringsplannen die geleidelijk aan in de plaats van de bestaande gewestplannen, APA's en BPA's, komen te staan.

Tegen de achtergrond van het debat over de provinciale kerntaken is het belangrijk te weten dat het decreet dat in 1996 structuurplanning invoerde, tegelijk ook de provincie introduceerde als een beleidsniveau dat mee de ruimtelijke ordening in Vlaanderen bepaalt.

Het structuurplanningsproces kan opgedeeld worden in twee fases : de voorontwerpfase waarin de beleidstekst opgemaakt wordt en de officiële fase waarin de goedkeuringsprocedure doorlopen wordt. De eerste fase, de voorontwerpfase, is grotendeels afgewerkt. Er ligt een voorstel van ontwerp van Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan voor dat heden in de raad besproken wordt. Het is tot stand gekomen na intensief wetenschappelijk onderzoek, gecombineerd met politieke besluitvorming en overleg. Het wetenschappelijke luik werd hoofdzakelijk door het studiebureau verricht. Het overleg gebeurde in een aantal zeer uitgebreide overleggronden die in de loop van het planningsproces gehouden werden.

DEBATTEN

Bij dat overleg waren zowel de lokale overheden, zoals de gemeenten en de polders en wateringeng, als de verschillende sectoren betrokken. Deze sectoren waren vertegenwoordigd door verenigingen, instellingen en administraties (zowel gewestelijk als provinciaal). Ook de individuele burger werd gehoord. De politieke besluitvorming tenslotte werd voor de lopende zaken door de bestendige deputatie gedaan, voor meer fundamentele beslissingen werd telkens beroep gedaan op de provinciale raadscommissie, die hiervoor herhaaldelijk samengeroepen werd in de winter en de eerste helft van dit jaar.

De tweede fase, de officiële goedkeuringsprocedure, begint bij de voorlopige vaststelling van het voorontwerp structuurplan door de provincieraad. Vanaf dat ogenblik wordt gesproken van het ontwerp structuurplan. Dat ontwerp ondergaat een openbaar onderzoek gedurende drie maanden. De PROCORO bundelt de bezwaren en opmerkingen en kan zelf ook een gemotiveerd advies uitbrengen. De bezwaren en het advies van de PROCORO worden aan de provincieraad overgemaakt, die, uiterlijk 270 dagen na het begin van het openbaar onderzoek, het ontwerp definitief vaststelt. Het definitief vastgestelde ontwerp wordt aan de Vlaamse regering overgemaakt, die dan binnen de 60 dagen moet uitmaken of het ontwerp formeel en inhoudelijk in overeenstemming is met het RSV (Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen). Veertien dagen na publicatie van de goedkeuring in het Belgisch Staatsblad treedt het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen in werking. Vanaf die datum kan de provincie niet alleen zelf ruimtelijke uitvoeringsplannen opmaken, maar zal ze tevens gemeentelijkruimtelijke structuurplannen en gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen goedkeuren.

Op dit ogenblik bevinden we ons, zoals reeds gezegd, op het einde van de eerste fase. Het eerste voorstel van voorontwerp werd, in het kader van een vooroverleggronde, reeds overgemaakt aan de gemeenten, intercommunales, streekplatforms, gewestelijke en provinciale administraties en instellingen en aan de leden van de provincieraad. Aan de hand van hun opmerkingen zal de tekst aangepast worden om te komen tot een voorontwerp waarmee eind november naar de decretaal voorziene plenaire vergadering gegaan kan worden. Deze plenaire vergadering, waarin de Oost-Vlaamse gemeenten en de gewestelijke administratie zetelen, moet beschouwd worden als de aanloop naar de officiële goedkeuringsprocedure.

De vooroverleggronde moet het mogelijk maken om de opmerkingen en bezwaren tijdens deze plenaire vergadering tot een minimum te herleiden, zodat begin volgend jaar kan overgegaan worden tot de voorlopige vaststelling van het voorontwerp.

Analoog hieraan moet de raadszitting van vandaag gezien worden als een voorbereiding op de geplande voorlopige vaststelling van begin volgend jaar. Vandaag kunnen reeds een aantal vragen geformuleerd worden en kunnen nog opmerkingen gemaakt worden die tot een aanpassing van de tekst kunnen leiden zodat het debat naar aanleiding van de voorlopige vaststelling vlotter kan verlopen.

Wat we hier dus hebben is hoofdzakelijk - wat ons betreft - een luisteroefening naar de opmerkingen die uit deze provincieraad zullen komen. De commissie ruimtelijke ordening, de achtste commissie, onder leiding van voorzitter Luc Maes heeft zich reeds bij herhaling en gefaseerd gebogen over de ontwikkeling van dit structuurplan. Nu is het de volledige raad die geraadpleegd wordt in een vergadering die geen beslissingen gaat nemen. De voorzitter heeft daar al voldoende de nadruk op gelegd en ik herhaal het : het is een vergadering die gaat luisteren, die gaat noteren en die de opmerkingen die hier gemaakt worden samen met de opmerkingen van de steden en gemeenten die geraadpleegd zijn en de opmerkingen van AROHM waarvan u een kopie vindt, zal verwerken tot een document. Dit document wordt voorgelegd in de algemene vergadering in november en zal nog eens aangepast worden. In januari krijgen we dan de discussie over het eigenlijke ontwerp van structuurplan.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het situeren van deze vergadering en tevens een situering van waar we staan binnen het planningsproces. Want planning is een proces dat nooit voleindigd is. Dus, Collega's, ik wens u allen veel inzet, veel moed. We zijn onderweg, de weg is nog lang en als we de structuurplanners mogen geloven is het geen straatje zonder einde, maar een zeer lange weg.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Mijnheer de Eerste Gedeputeerde. Zoals afgesproken, eerst de oppositie.

De heer Lockefeer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik ga beginnen met een citaat van onze eigenste gouverneur dat ik gevonden heb in een gerenommeerd tijdschrift dat wij allemaal lezen bij de tandarts, de dokter, de haarkapper, met name "Dag Allemaal". Het citaat, vet gedrukt, luidt als volgt : "In heel Vlaanderen hebben we onze ruimtelijke ordening verkloot. Laten we de resterende gave gebieden dan ook gaaf houden."

Nu hoor je het ook eens van een ander. Meer dan ooit voel ik mij gesterkt in mijn overtuiging dat, willen wij nog een beetje structuur brengen in ons Vlaanderenland, dus ook in onze provincie, dan dient men het beleid over een totaal andere boeg te gooien, er moeten met andere woorden andere paden bewandeld te worden. Hierbij dient het begrip "duurzaamheid" centraal te staan, maar dan wel in de volle betekenis van het woord.

Dit vergt van ons, politici, moed en durf, maar ook een flexibele creativiteit, los van wat ik omschrijf als "subjectieve benaderingspolitiek".

Toch even een kleine historiek, want het structuurplan vandaag zou er niet zijn als er geen historiek aan vooraf was gegaan.

Begin de jaren '70 was ik persoonlijk betrokken bij het tot stand komen van de huidige nog altijd geldende gewestplannen. Vanuit de milieubeweging en het Waasland werden wij uitgenodigd op het kabinet van de toenmalige minister van Leefmilieu. Na een heftige discussie schorste hij het gesprek met het volgende citaat : "Mijne Heren, de gewestplannen zijn een must voor de burger en een richtlijn voor de overheid." Het gesprek was afgelopen en het resultaat : we zien waar we nu staan.

In de jaren '90 duikt een nieuw begrip op : de groene hoofdstructuur onder impuls van minister De Batselier. Inhoudelijk een uitstekend concept. Alleen, het werd afgeblazen en boze tongen beweren - en daar ben ik ook bij - onder druk van de Boerenbond.

Vandaag worden we geconfronteerd met het Ruimtelijk Structuurplan voor Vlaanderen, maar ook voor onze provincie. Ettelijke studies zijn eraan voorafgegaan. Duizenden bladzijden lectuur hebben we verorberd. Tot in den treure werd er vergaderd. Voor ons ligt nu het voorontwerp van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, de zoveelste editie, maar ze is af en dat op zichzelf is al een pluspunt. Een evaluatie ten gronde ga ik nu niet geven, ik vind dit niet relevant. Ik zie al een aantal mensen glimlachen.

Enkele bedenkingen wil ik wel kwijt :

- 1) Het RSV heeft als doel : het vrijwaren van een leefbare ruimte voor de volgende generaties. Dat klinkt uiteraard zeer mooi. Alleen, dit kan pas vanuit een zorgvuldig en toekomstgericht beheer dat de ecologische en ruimtelijke draagkracht van onze omgeving wil veilig stellen en beschermen. Dit is vrij ambitieus, want het stelt dat structuurplannen dienen om te ordenen, om vorm te geven, om te streven naar een duurzame ruimtelijke ontwikkeling. Proeft men deze geest in ons Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan ? Te weinig, meen ik.
- 2) Binnen het kader van een provinciale taakstelling mis ik de beslissingskracht om knopen door te hakken. Teveel vrijblijvende teksten en ik verwijs hiervoor naar de Leie-ruimte als buffergebied op pagina 186, het oostelijk rastergebied op pagina 189, het zuidelijk openruimtegebied op pagina 201. Eigenlijk durft de provincie bijna geen keuze te maken. Ik geef een voorbeeld : bij het vermelden van Eeklo, Maldegem en Aalter zou men moeten stellen dat Eeklo belangrijker is en men er dus in eerste instantie wonen en industrie dient te ontwikkelen. Men kan niet alles overal tegelijk. Opmerkelijk is ook dat bijna elke regio alle mogelijke potenties maximaal in handen heeft, zowel op vlak van industrie, landbouw, toerisme en natuur. Dat kan toch niet. Men moet keuzes maken. Hier is een duidelijke afbakening absoluut noodzakelijk. We stellen ook vast dat de verdeling van industriële activiteiten niet bij de bindende acties is, hetgeen een teken van zwakte is.
- 3) In de toekomst dient men zorgvuldig met de ruimte om te springen. Iedereen zingt het in alle toonaarden. Ruimte is schaars en eindig. Het RSV kent twee doelstellingen : de bescherming van de open ruimte en het herwaarderen van het stedelijk weefsel en mijns inziens kiest het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan niet voor de stad en dat is in strijd met het RSV.

DEBATTEN

Twee voorbeelden : men spreekt op een bepaald ogenblik over het E17-netwerk als stedelijk netwerk en in verband met wonen streeft men naar het behoud en zelfs versterken van het hiërarchisch spreidingspatroon. Betekent dat dat men weer overal mag bouwen ?

Vandaag stelt men vast dat in relatief veel gemeenten een overschot aan woongebied is ten opzichte van de taakstelling structuurplan. Om de open ruimte te versterken en een ruimtebalans te realiseren is hier een dringende correctie nodig, meer nog, ze is noodzakelijk. Ik meen dat dit een belangrijk actiepunt van onze provincie kan zijn.

- 4) In verband met de landschappelijke en natuurwaarden vind ik de provinciale invulling ondermaats. Ten eerste mis ik de zo nodige provinciale actiepunten om daadwerkelijk aan natuurontwikkeling te doen, met andere woorden, om natuur te maken op grote schaal. Ik kan dat liedekje alleen maar zingen als ik kan vergelijken met andere provincies, met andere landen, zoals Zeeland bij onze noorderburen, waar we toch heel wat mee gemeen hebben. Haringvliet, iedereen kent het. Op dit ogenblik loopt daar een structuurplan waarbij 650 hectaren landbouwgrond worden omgezet in natuur en dit in samenwerking met het rijk en privépartners, maar vooral onder impuls van de provincie Zeeland. Men creëert natuur. In Limburg is er de Dommelvallei, een van de grote provinciale projecten. Antwerpen is de belangrijkste partner in het grensoverschrijdend project De Maten, het dal van de Ruiten Aa, de Blauwe kei. Hier wordt pas natuur gemaakt - op grote schaal - en mét de provincie als een van de belangrijkste partners.

Ik lees : "De gebieden met grote ecologische waarden moeten door een netwerk met elkaar verbonden worden". Over welk netwerk heeft men het ? Ik zou dit graag concreet op papier uitgewerkt zien, want in het Waasland is dat voor mij een grote zoekzone. Tot daar nog aan toe. Later is dit misschien nog wel mogelijk als bijsturing.

Maar als men het heeft over kleine ecologische stapstenen in de open ruimtecorsidors, dan heb ik zware bedenkingen ... .

Kleine ecologische stapstenen zijn te kleine entiteiten en leiden onherroepelijk tot inteelt en verdwijning van populaties. Een kleinschalig netwerk uitbouwen tussen de ecologische hoofdassen moet de optie zijn en wel door massaal kleine landschapselementen aan te brengen - en ik leg de nadruk op massaal - onder de vorm van langgerekte struwelen, knotwilgen, houtkanten, singels, drasplaatsen en poelen.

Over de ecologische assen wil ik het nog wel even hebben. Deze hebben pas zin als ze kaderen in wat ik reeds heb omschreven als "een kleinschalig netwerk", maar dan een netwerk waarbij "WATER" als ordenend principe gehanteerd wordt en dat is nu niet zo. Dat was wel in de groene hoofdstructuur aanwezig.

Met betrekking tot het landschap wil ik er nog aan toevoegen dat de provincie verordeningen zou kunnen opmaken naar de gemeenten toe waarbij ze bij het verstrekken van bouwvergunningen zouden moeten rekening houden met het landschap.

Inzake natuur is het belangrijk dat de basisprincipes van het decreet natuurbehoud (onder andere het stand-still-principe, de ecologische compensaties en het integratiebeginsel) voor het volledige plan worden toegepast. Mijn vraag is dan ook : "Heeft men bij het opstellen van dit voorontwerp hiermee rekening gehouden ?" Het is een open vraag.

Tot slot nog iets over de natuur. Vermits de afbakening van het VEN en het IVON op het Vlaams niveau nog niet is gebeurd, zou de provincie een actiepunt kunnen inschrijven om de natuurlijke structuur bij te werken, na de afbakening op hoger niveau.

- 5) In verband met de recreatie ben ik kort. Recreatie kent in ons voorontwerp een overwaardering. Ik verwijs het alleen naar "concentreren".
- 6) Economische ontwikkeling
Hier werd vooral vanuit een mathematische berekening gewerkt, hetgeen in vele gevallen een behoud en zelfs versterking van de huidige tendens betekent. Het gevolg is dat met essentiële factoren, belangrijk voor een sturende ruimtelijke planning, geen rekening wordt gehouden. Zo wordt in vele gevallen geen rekening gehouden met de fysische structuur, de kwetsbaarheid en de landschappen.

Wat betreft de bedrijventerreinen en meer bepaald het cijfermateriaal over de behoeften aan bedrijventerreinen, tasten we in het duister. Waar kan ik het juiste cijfermateriaal vinden ? Bij de GOMOV, Erov, de intercommunales ? Op basis van welke parameters plant men een bedrijventerrein ? Spelen de werkloosheidscijfers hier ook een rol in ? Het zijn zo maar wat vragen.

7) Landbouw, het hete hangijzer binnen de structuurplannen.

Men heeft het over de voorziening van zones voor intensieve landbouw, vooral in het westen van onze provincie. Is dit geen achterhaalde visie ? Dit puur zanderige gebied met, naar ik meen, nogal wat bos, is een zeer kwetsbaar gebied. Intensieve landbouw is hier nefast voor de bodem - denk maar aan de fosfaatverzadiging -, maar ook voor het grondwater en het bos - en dan denken we aan de ammoniakuitstoot. Ook de Poekebeek komt onder zware druk te staan als ecologische entiteit, maar ook in verband met de drinkwatervoorziening.

Terwijl men op Vlaams niveau aan een reconversie van de landbouw werkt door de afbouw van de veestapel door de mogelijke omschakeling naar biolandbouw, gaan wij als provincie hier wel helemaal tegenin. Dit past dus niet in het RSV.

Ik lees : "hoogdynamische landbouw". De schrik slaat mij om het hart. Wat betekent dit eigenlijk ?

Ik lees : "strategie voor het behoud van landbouw in valleigebieden". Daar kan men ook alle kanten mee op. Wat verstaat men onder valleigebieden ? Een duidelijke afbakening en een duidelijke omschrijving zou niet slecht zijn. Keuzes maken.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, mijn bedenkingen aangaande het structuurplan van onze provincie.

Dank u.

De heer voorzitter

Wil er nog iemand van de oppositie het woord ?

Ik geef dan eerst de voorkeur aan de leden van de VU-ID, dan kom ik bij het Vlaams Blok en dan naar de VLD, SP, CVP.

Mevrouw Storms

Mijnheer de Voorzitter,

Ik kan eigenlijk heel kort zijn. Gezien onze getalsterkte en gezien een dag voor ons slechts 24 uren telt, zullen wij in dit dossier voornamelijk luisteren naar de collega's die hier al iets langer dan ons een mandaat bekleden. Ik hoop dat wij hier vooral veel zullen bijleren.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u voor deze heel spontane mededeling. Trouwens, u krijgt nog de gelegenheid. Het debat is nog maar goed bezig. Nu het Vlaams Blok.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter,

Ik moet ook elke provincieraad bijleren. Ik had hier een vragenronde verwacht, maar ik had me niet verwacht aan het afsteken van tussenkomsten. Ik heb mij ook niet voorbereid op een tussenkomst en ik ga ...

De heer voorzitter

U moet niks afsteken. U mag ...

DEBATTEN

Gelach

... al vragen wat u wil. Iedere vogel zingt zoals hij gebekt is, niks afsteken dus. Stel gerust de vragen die u hebt en doe het op uw manier. Ik luister.

De heer Stevenheydens

Ik heb een kladbriefje opgemaakt met een aantal vragen.

Voor de Vlaams Blok-fractie is het belangrijk dat het Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen kadert binnen de krijtlijnen van het RSV. Bij het tot stand komen van dat plan enkele jaren geleden hebben wij zware kritiek gegeven en die kritiek moeten wij vandaag herhalen. In het RSV heeft men de bij iedereen toch wel bekende Vlaamse Ruit als begrip gelanceerd en dat is voor ons niet meer dan een verstedelijkingsoperatie. Wij stellen ook vast dat onze provincie daar de komende jaren erg zal onder lijden. Ik heb me de laatste weken dan ook de vraag gesteld wat bijvoorbeeld de invloed gaat zijn van de intenties van minister Van Mechelen om de woonuitbreidingsgebieden de komende jaren open te stellen voor bebouwing zolang de woongebieden nog niet zijn ingenomen? Ik kan mij inbeelden dat dat geen invloed heeft op het Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen zelf, maar het heeft wel invloed op het uitzicht van onze provincie en het uitzicht van onze gemeente.

Ik vind het toch belangrijk in dit hele debat, want daar gaat het uiteindelijk over. Het is meer dan enkel iets in de juiste vorm gieten. Waar willen we naartoe in onze provincie? Welk ruimtelijk beleid wensen wij? Kunnen wij akkoord gaan met de intenties van de minister om tegen het jaar 2007 - en nu citeer ik hem - "voor meer dan 400 000 nieuwe woningen te zorgen" waaronder ook een aantal in onze provincie? Ik vind dat deze vraag toch wel een plaats verdient in dit debat.

Tijdens de vakantiemaanden heb ik me verdiept in dit bundel en ik heb toch een aantal opmerkingen. Een belangrijke opmerking gaat over het ambtelijk taalgebruik dat op een zodanige manier voor verwarring zorgt dat men met bepaalde hoofdstukken alle kanten uit kan. Men omschrijft het met mooie woorden, met mooie zinnen, maar wat bedoelt men ermee? Ik kan daar soms niet op antwoorden. Ik stel ook vast dat er geen correcte woordkeuze is, men gooit de woorden nogal dikwijls door elkaar. Ik geef een voorbeeld uit mijn eigen regio omdat ik die het beste ken. Bij de toeristische, recreatieve structuur lees ik dat men bijvoorbeeld Temse en Beveren als kernen omschrijft en als ik dan bij de stedelijke infrastructuur kom, dan merk ik dat men Temse en Beveren als stedelijke gebieden omschrijft. Men gooit dus een aantal termen door elkaar en men gebruikt ze op een andere manier. Ook al is het een lijvig document, toch denk ik dat sommige hoofdstukken te minimalistisch zijn samengesteld met zeer weinig inhoud, zeker wat de toeristische, recreatieve structuur betreft. Er had zeker wat meer detail-informatie bij gemogen zodat de tekst juist was, wat hij op dit ogenblik niet is.

Ik vond in heel dit bundel ook heel veel vrijblijvende blabla. Heel veel onnodige zaken waar uiteindelijk geen enkel standpunt of geen enkele visie uit voortkomt. Ik stel vast dat men vaak de kool en de geit wil sparen. Men geeft een mooie omschrijving, maar eigenlijk weet men niet waar men naartoe wilt. Als men het heeft over de Waaslandhaven, dan lees ik tussen de regels door dat men eigenlijk aandringt op de onmiddellijke verbinding van de Liefkenshoektunnel met de E17, maar men zegt het niet met zoveel woorden. Ik stel vast dat dit document - er mag wat meer visie van uitgaan - zegt wat het standpunt is. Ik mag hier gerust in deze provincieraad mededelen dat de meeste partijen van het standpunt zijn dat die verbinding er niet mag komen. Dat lijkt mij nogal logisch, hier zitten de vertegenwoordigers van de verschillende partijen. Wij zijn niet enkel provincieraadslid voor de provincie, wij hebben ook een eigen achterban, een eigen partij, een eigen programma. Het plan dat dan uiteindelijk goedgekeurd wordt door deze provincieraad moet ook in evenwicht zijn daarmee. Ik stel vast dat men het eigenlijk te vrijblijvend maakt om de kool en de geit te sparen. Ik vraag duidelijkheid, ik wil weten waarover er uiteindelijk gestemd gaat worden.

In het informatieve gedeelte had ik graag een algemene opsomming gekregen over de situatie in onze provincie. Er wordt vermeld dat we in 1999 15 000 hectaren landbouwgebied hadden in Oost-Vlaanderen. Ik had bijvoorbeeld ook graag eens gelezen hoeveel hectaren natuurgebied er is. Ik had ook graag geweten waar men naartoe wil met dit Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen.

Wat zal het resultaat zijn ? Zullen de landbouwgebieden afnemen ? Indien ja, met hoeveel hectaren ? Graag een informatieve beknopte opsomming op een enkele pagina zodanig dat men dit niet moet gaan zoeken in dit toch wel lijvige document.

Landbouw en natuur zijn zeer belangrijke zaken. Ik merk de laatste jaren - en dat valt buiten het debat van het Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen - een grotere vijandigheid tussen de natuur en de landbouw dan vroeger. Ik neem opnieuw mijn eigen regio als voorbeeld, het dossier van de Waaslandhaven. Men kan zich blijkbaar beter vinden op het niveau van industrie en natuur en uiteindelijk is de landbouw er het slachtoffer van. Ik pleit voor een visie waar natuur en landbouw samen kunnen bestaan met aan beide zijden misschien een andere zienswijze - zeker ook aan de kant van de landbouw. Dat betekent ook dat we over heel Oost-Vlaanderen misschien terug moeten naar een landbouw waar ook respect voor de natuur aanwezig is. We moeten naar een situatie met minder polarisatie, een situatie waar men niet met getrokken messen tegenover elkaar staat.

Een belangrijk onderdeel vond ik ook de kwaliteit van het woningpatrimonium. Er worden een aantal cijfers opgesomd en volgens het Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen - en daarvan ben ik geschrokken - zijn er bijna 87 000 woningen ofwel aan een zeer grote renovatie ofwel aan heropbouw toe. Ik wil dit niet onmiddellijk in twijfel trekken, maar ik vraag me toch af waarop men zich baseert. Gebeurt deze conclusie op basis van een wooncode ? Ik heb daar vragen bij.

Ik heb begrepen dat het debat pas binnen enkele maanden zal plaatsvinden. Ik heb een aantal vragen gesteld. Als men het document echt opnieuw zou doornemen, zijn nog veel meer detailvragen mogelijk. Maar wij zullen niet nalaten om die de komende weken op een of andere manier mee te delen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u, Collega.

Voor de VLD mijnheer Maes, dacht ik. Er is natuurlijk nog een open ronde nadat de fracties gesproken hebben. Ik meen dat voor de SP een drietal mensen op specifieke problemen zullen ingaan. Daarna nog mijnheer Liebaut. En daarna kan de ronde geopend worden voor iedereen die wil.

De heer Maes

Mijnheer de Voorzitter, , Collega's,

Als voorzitter van de 8^e commissie heb ik in een bevoorrechte positie gestaan om de evolutie van de opmaak van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan van nabij en ten gronde te kunnen volgen. De bevoegde 8^e commissie heeft het laatste half jaar breedvoerig kennis kunnen nemen en debatteren over een aantal specifieke taakstellingen, namelijk over de nederzettingsstructuur, de economische structuur, de secundaire wegen en over de open ruimtestructuur. Daarnaast werden er ook nog een aantal vergaderingen georganiseerd over het geheel. Niet alleen de provincieraadsleden werden goed voorgelicht en nauw betrokken, maar door de dubbele consultatie van de gemeenten en andere streekactoren mogen we gerust stellen dat het plan terdege democratisch en maatschappelijk gedragen zal zijn.

Vandaag staan we voor een belangrijke nieuwe fase in het PRS. Met het voorleggen van het voorontwerp aan de provincieraad staan we vandaag voor de opstart van het officiële luik van dit PRS. Mijn fractie heeft mij gevraagd de visie van de VLD over het geheel naar voor te brengen, wat ik hierbij dan ook zal doen.

Globaal genomen is de VLD van oordeel dat het ontwerp van PRS een goed plan is. Het bevat een duidelijke visie en biedt garanties voor een degelijke ruimtelijke ordening voor de komende jaren, waarbij de ruimtebalans groen/wonen/bedrijvigheid conform de principes van het RSV in evenwicht is. Bij de voorbereiding van het dossier in de commissie hebben we niettemin moeten ervaren dat ruimtelijke ordening een materie is die constant in beweging is. Aanpassingen aan nieuwe, recentere gegevens waren in de voorbereidingen reeds aan de orde en op heden staan er in het ontwerp misschien zelfs zaken die vandaag reeds door de actualiteit achterhaald zijn.

DEBATTEN

Het plan is wellicht niet perfect, maar de VLD is van mening dat we niet langer mogen talmen en nu zo vlug mogelijk moeten komen tot een goedgekeurd PRS, om vervolgens onmiddellijk te kunnen overgaan tot de opmaak van uitvoeringsplannen, de zogenaamde RUP's.

Eens een goedgekeurd PRS, moet er ook stante pede nagedacht worden over mogelijke aanpassingen aan de steeds wijzigende maatschappijnoden op dat vlak. We moeten immers vermijden dat de structuurplannen en vooral de bijhorende uitvoeringsplannen starre en door de tijd achterhaalde plannen worden zoals veel gewestplannen vandaag helaas zijn. De VLD doet hierbij dan ook een oproep aan de betrokken niveaus : de Vlaamse overheid, de provincie, maar vooral de gemeenten, om hun verantwoordelijkheid niet te ontlopen.

Tevens wil ik benadrukken dat het RSV een aantal principes bevat die de provincies toelaat middels gebruik van een aantal hefboomen, haar coördinerende en sturende rol als modern intermediair niveau ten volle waar te nemen. Ik kom daar bij een aantal deelaspecten die ik nu ga belichten op terug.

Vooreerst wil ik het hebben over de economische bedrijvigheid. De economie is de motor van onze welvaart en de VLD pleit er daarom voor dat er aan de bedrijven voldoende expansiemogelijkheden geboden worden. De taakstellingen voor het grootstedelijk gebied Gent en voor de regionaalstedelijke gebieden Aalst en Sint-Niklaas bieden voldoende mogelijkheden om in deze gebieden alle problemen op te lossen en de verzuchtingen ruimschoots in te vullen. Voor de kleinstedelijke gebieden lijkt dit al minder evident en we pleiten er in deze gebieden in het bijzonder voor dat er, naast ruimte voor nieuwe bedrijven, ook ruimte gecreëerd wordt voor herlokalisatie.

Voor het buitengebied en dan vooral voor de gemeenten of deelgemeenten die slechts als woonkern of minder zelfs gecatalogeerd worden, zijn de mogelijke problemen nog pertinent. Zonder afbreuk te willen doen aan de basisprincipes van het RSV, pleiten we er bij de minister van ruimtelijke ordening voor om, naast de oplossing die werd uitgewerkt voor de zonevreemde woningen, ook een sluitende oplossing te bieden voor de zonevreemde bedrijven. De werkwijze van de zogenaamde BPA's - zonevreemde bedrijven biedt immers maar gedeeltelijk soelaas. Niemand kan er bij gebaat zijn dat een aantal bedrijven op middellange termijn hun deuren zouden moeten sluiten of moeten uitwijken naar ambachtelijke zones in de stedelijke gebieden waar de druk en de bijhorende mobiliteitskwestie dan voor nieuwe problemen zal zorgen. Bij de inplanting van alle nieuwe bedrijventerreinen zal er trouwens met het aspect mobiliteit sterk rekening moeten gehouden worden. Teneinde de mobiliteitsdruk zo laag mogelijk te houden, moeten nieuwe bedrijventerreinen bij voorkeur ingeplant worden langs snelwegen en mag in het andere geval geen bijkomende verkeersstroom gecreëerd worden door onze dorpscentra of -kernen.

Bij de verdeling van de taakstellingen voor bedrijventerreinen vragen we ook aandacht voor een billijke verdeling van de gronden over de kleinstedelijke gebieden en de economische knooppunten. Zoals reeds aangehaald is het zo dat voor de taakstelling bedrijvigheid aan het grootstedelijk gebied Gent en de regionaalstedelijke gebieden Aalst en Sint-Niklaas een zeer ruim pakket aan bedrijventerreinen voorzien wordt. Indien deze grote drie hun taakstelling niet zouden aankunnen, wat niet uitgesloten is uit wat wij uit onze contacten met deze steden hebben opgevangen, is het belangrijk dat de overschotten die zo ontstaan zouden overgedragen worden naar deze kleinstedelijke gebieden en naar de economische knooppunten. In eerste instantie kan bekeken worden of er binnen de clusters in de regio tot een transfer kan gekomen worden. Indien dit niet mogelijk mocht blijken, moet het evenwel mogelijk zijn om zelfs op provinciaal niveau tot herschikkingen te komen.

Een voorbeeld daarvan is de regio Sint-Niklaas. U weet allemaal dat er op dit ogenblik in Temse door de herschikking van de Boelwerf meer dan 40 hectaren bedrijventerreinen zullen vrij komen en u weet wellicht ook dat de stad Sint-Niklaas problemen heeft met haar taakstelling : ze slaagt er niet om deze bedrijventerreinen in te vullen. Wij vragen dan ook zeer concreet dat in eerste instantie binnen dit gebied zou kunnen herverdeeld worden en, mocht dit te moeilijk zijn, dat dit op provinciaal gebied zou kunnen gebeuren.

Tevens vragen wij uitdrukkelijk dat de mogelijkheid zou bestaan dat aangrenzende stedelijke gebieden of economische knooppunten de mogelijkheid zouden hebben om tot een transfer van taakstelling te komen. We denken hierbij bijvoorbeeld aan het gebied Maldegem-Eeklo, waar het mogelijk moet zijn dat, indien deze twee gemeenten het daarover eens zouden zijn en er zijn signalen dat dit zo is, dat in Eeklo de woonfunctie meer versterkt wordt en dat in Maldegem meer bedrijventerreinen zouden kunnen gevestigd worden.

Dit zijn slechts een paar specifieke punten in verband met bedrijventerreinen die ik hier heb aangehaald, maar we moeten dit natuurlijk op provinciaal vlak bekijken.

Door Eeklo te vermelden heb ik het meteen ook gehad over de herverdeling van het woningcontingent. Omdat ook de gemeentelijke planningsprocessen volop aan de gang zijn, is het in dit verband belangrijk dat we zo spoedig mogelijk aan onze steden en gemeenten kunnen meedelen wat precies de taakstelling is die hen zal worden toegewezen. Omdat de afbakeningsprocessen in het grootstedelijk gebied Gent en het regionaalstedelijke gebied Sint-Niklaas nog niet zijn afgerond en de provincie geconfronteerd wordt met het feit dat de pakketten die aan Gent en Sint-Niklaas zullen toegewezen worden nog niet definitief vastliggen, moeten we ervan uitgaan dat globaal gezien 62 % van de nieuwe woningen in het stedelijk gebied zullen komen en 38 % in het buitengebied. De verdeling over de stedelijke gebieden lijkt ons vlot te kunnen verlopen. In het buitengebied, waar de vraag groter is dan het aanbod, is het voor de VLD belangrijk dat ook de kleine woonkernen nog verder kunnen ontwikkelen, weliswaar in beperkte mate. U weet allemaal dat de juridische voorraad, dit is onder meer alles wat rood ingekleurd staat op de huidige gewestplannen maar nog niet bebouwd is, zijn functie verder zal behouden. Maar los daarvan en vooral ten aanzien van deze die over geen of een minimale juridische voorraad beschikken, moeten we ervoor zorgen dat de leefbaarheid ook in deze kleine gemeenschappen gewaarborgd blijft. Zonder de doelstellingen en principes van het RSV te willen onderkennen, moeten we ook de realiteit onder ogen durven zien. Sommige gemeenten in het buitengebied hebben nog grote juridische voorraden liggen, omdat ze in de gewestplannen goed toebedeeld werden. Andere hebben bijna niets meer omdat ze al schaars toebedeeld werden in de gewestplannen. Het zou uiterst onrechtvaardig zijn mochten deze gemeenten ook nu totaal beknot worden.

In die optiek pleit de VLD dus voor een zeer billijke verdeling van de hoofddorpen en woonkernen, waarbij sterk rekening gehouden wordt met de eigenheid van het gebied. Even belangrijk, en ik heb het reeds aangehaald, is dat er zo spoedig mogelijk duidelijkheid geschapen wordt over de precieze hoeveelheden die toegewezen worden, zodat iedere gemeente weet waar ze aan toe is en daar in haar gemeentelijke structuurplanning rekening kan mee houden.

Tot daar, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, de opmerkingen van de VLD-fractie.
Ik dank u voor uw aandacht.

De heer voorzitter

Mijnheer de Commissievoorzitter, ik ben u zeer dankbaar voor deze analyse. Mevrouw Hillebrandt-Van Daele heeft gevraagd om hierbij te mogen aansluiten vanuit de VLD en trouwens ook vanuit de commissie RO. Het is een korte tussenkomst en ze krijgt meteen het woord.

Mevrouw Hillebrandt-Van Daele

Mijnheer de Voorzitter, Beste collega's,

Als lid van de Commissie Ruimtelijke Ordening heb ik de verdere groei van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan in deze legislatuur meegemaakt. Er is door de betrokken ambtenaren, de heer gedeputeerde en de collega's commissieleden hard gewerkt aan het hier voorgelegde voorontwerp. Met als resultaat een goed doordacht en uitgebalanceerd concept.

Toch heb ik enkele bedenkingen, meer bepaald omtrent de parameters op basis waarvan de hoofddorpen en woonkernen geselecteerd werden. Het is evident dat er voor het vastleggen van criteria keuzes moeten gemaakt worden en bij voorkeur objectieve keuzes. Als basis voor het aanduiden van de nederzettingkernen heeft de provincie zich dan ook gebaseerd op de statistische sectoren volgens het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS). Mijn bemerking hierop is dat, niettegenstaande er achteraf bijstellingen gedaan werden, er toch onvoldoende rekening gehouden werd met de eigenheid van elk gebied. Men kan niet alle gebieden over dezelfde kam scheren.

Als u me toestaat zou ik als voorbeeld een mij vertrouwd dossier willen nemen, namelijk Lokeren en meer bepaald de deelgemeente Eksaarde. Eksaarde is een bloeiende, deels landelijke, deels ambachtelijke industriële deelgemeente van Lokeren. Qua economische structuur, qua aantal inwoners en qua functie als administratief centrum is de deelgemeente Eksaarde te vergelijken met de naburige deelgemeenten van Lochristi, zijnde Zaffelare en Zeveneken. Bij de selectie werden de deelgemeenten Zaffelare en Zeveneken beiden weerhouden als hoofddorpen, de Lokerse deelgemeente Eksaarde daarentegen, werd gecatalogeerd als woonkern.

DEBATTEN

Dit betekent voor Eksaarde op economisch vlak geen bijkomende groeimogelijkheden inzake bedrijvigheid en op woonbehoeftegebied geen opvang van zijn eigen groei. Binnenkort zullen jongeren moeten uitwijken omdat de gemeente niet meer zal kunnen voldoen aan zijn eigen woonbehoeften omdat de woongebieden uitgeput zijn. Nochtans beschikt Eksaarde over voldoende verantwoorde groeimogelijkheden, met name voorziene, nog niet aangesneden woonuitbreidingsgebieden. Door de selectie als woonkern wordt deze groei, zowel op economisch vlak als op bevolkingsvlak, tot stilstand gebracht. En stilstand, dat weten wij allemaal, staat gelijk met achteruitgang ... .

Het lijkt me dan ook niet logisch dat op basis van het principe dat men hier hanteert, namelijk dat Lokeren een economisch knooppunt is, de deelgemeenten de kans ontnomen wordt om te groeien en de expansie enkel en alleen voorbehouden wordt voor het stedelijk gebied. Mocht Eksaarde daarentegen een deelgemeente zijn geweest van Lochristi, dan ben ik ervan overtuigd dat deze deelgemeente eveneens als hoofddorp geselecteerd was. Vandaar dat ik bij deze toch nog eens met aandrang wil pleiten om rekening te houden met de eigenheid van elk gebied en het systeem en de methodiek van de gebruikte parameters bij te sturen op basis van zeer specifieke plaatselijke situaties.

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u. Als mevrouw de secretaris Bottequin-De Meyer gelijk heeft, dan is het vandaag de eerste keer dat u hier het woord nam ? Is dat zo ?

Mevrouw Hillebrandt - Van Daele

Inderdaad, Mijnheer de Voorzitter.

Applaus

De heer voorzitter

Ik dank mevrouw de secretaris om er mij onpartijdig op te wijzen. Ik kom nu bij de socialistische partij, met drie tussenkomsten. Ik dacht dat we zouden starten met mijnheer Hertog.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, mag ik uit tijdsnood vragen om mijnheer De Meerleer eerst het woord te geven ? Hij zal spreken over de stad Aalst, Peter zal spreken over ...

De heer voorzitter

Mijnheer Hertog erna dan. En u dan over Gent. U allicht heel kort, want we kennen uw meningen.

Gelach

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Collega's,

Ik heb mij verdiept in dit PRS, vooral wat betreft de regio Aalst omdat ik meen niet de pretentie te hebben om mij uit te spreken over andere gebieden. Ik denk dat eenieder van ons beter voor zijn eigen gebied de opmerkingen kan maken.

Dat er opmerkingen zijn, is langs de ene kant een gegeven en langs de andere kant ook een feit dat de eerste gedeputeerde reeds heeft gesteld : een PRS is nooit af. Maar toch denk ik dat wij een aantal opmerkingen vanuit de regio Aalst kunnen aangeven omdat het mijns inziens vandaag ook nog tijd is om dit te doen vooraleer men het grote debat in deze raad gaat voeren. Op dat ogenblik zal een voorontwerp voorliggen waar alle gemeenten en alle andere actoren reeds bijkomend hun opmerkingen hebben geformuleerd.

De stad Aalst wordt in het voorontwerp PRS gesitueerd in twee deelruimten, met name het "oostelijk rastergebied" en de "Dendersteden". Hierbij werd geen rekening gehouden met de opmerking in vorig schrijven, doch de stad Aalst aanvaardt de voorgestelde deelruimten en hun ontwikkelingsvisies. Wanneer we de geformuleerde ontwikkelingsvisies per deelruimte vergelijken met de ontwikkelingsvisie per deelstructuur, dan blijken er echter grote tegenstellingen op te duiken ten aanzien van de geformuleerde ontwikkelingsvisies voor de deelruimten :

- In de nederzettingsstructuur wordt voor de taakstelling van het regionaalstedelijk gebied Aalst een minimum van 4106 woonegelegenheden aangegeven. Volgens het document van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst wordt echter een duidelijke taakstelling van 5541 woonegelegenheden aangegeven. Het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst met de bestemmingswijzigingen van regionaal belang is in zijn eindfase beland (plenaire vergadering in oktober 2001). Dit geeft duidelijk aan dat de aangegeven taakstelling inzake wonen gerealiseerd zal worden. Dit betekent dat men ongeveer 1400 woonegelegenheden dient te schrappen uit de 20 % reserve. Alarmerend is de stelling op het einde van pagina 5 van de bijlage waar in de methodiek voor de verdeling van de taakstelling inzake bijkomende woningen wordt gesteld dat "tijdens de afbakeningsprocessen van de stedelijke gebieden duidelijk zal worden in hoeverre de taakstellingen voor de kleinstedelijke gebieden of buitengebiedgemeenten verhoogd kunnen worden". Rekening houdend met het feit dat een deel van de buitengebiedgemeenten hun quotum van het aantal woningen tot 2007 reeds bereikt hebben, betekent dit dat de provincie een transfer van bijkomende woningen lijkt na te streven van de groot- en regionaalstedelijke gebieden naar de buitengebiedgemeenten. Deze visie staat haaks op de ontwikkelingsvisie die in de deelruimten geponeerd wordt en gaat in tegen de trendbreuk die men in het RSV wil realiseren.
- Aalst wordt in de gewenste toeristisch-recreatieve structuur opgenomen in een "toeristisch-recreatief aandachtsgebied". Er worden ten opzichte van de vorige versie van het voorontwerp PRS meer mogelijkheden gegeven, maar nog steeds wordt er voor Aalst als tweede grootste stad in Oost-Vlaanderen niet ingegaan op de vraag om de stad te selecteren als gebied van primair toeristisch-recreatief belang. Nochtans heeft Aalst een aantal belangrijke troeven waaronder een rijk cultureel aanbod, een groot groen-recreatief gebied, Osbroek-Gerstjens, vlakbij het stadshart, de geplande uitbouw van een stadsbos, enz. Door Aalst enkel te selecteren als "toeristisch-recreatief aandachtsgebied" gaat men in tegen de visie van de deelruimte "Dendersteden" waarin wordt gesteld dat Aalst naast wonen voornamelijk toeristisch-recreatieve potenties heeft.
- In de ontwikkelingsperspectieven van de ruimtelijk-economische structuur wordt gesteld dat de taakstelling aan bijkomende bedrijventerreinen voor de groot- en regionaalstedelijke gebieden nog onzeker is. Voor het regionaalstedelijk gebied Aalst is deze zeer duidelijk, met name 136 hectaren. Gezien de stand van zaken van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan zal deze taakstelling gerealiseerd worden. Tevens blijft de provincie zich verzetten tegen het aansnijden van de Siesegemkouter als regionaal bedrijventerrein. Bij de gewenste landschappelijke structuur wordt een openruimtecorridor aangegeven tussen Aalst en Erpe-Mere. Gezien de stand van zaken van de afbakening van het regionaalstedelijk gebied Aalst dient deze visie bijgesteld. Tevens wordt het zonder de invulling van Siesegemkouter als bedrijventerrein onmogelijk om de taakstelling van het regionaalstedelijk gebied naar bedrijvigheid toe, op een kwalitatieve ruimtelijke manier te realiseren. De provincie weet dat er geen alternatieven zijn, dus het voorontwerp PRS gaat hier weeral lijnrecht in tegen haar ontwikkelingsvisie voor de Dendersteden.
- Wat betreft de kleinhandelsconcentraties worden in Aalst drie linten geselecteerd, met name nummer 19 langsheen de Brusselsesteenweg, nummer 23 langsheen de Gentsesesteenweg tot het kruispunt Vijfhuizen en nummer 24 aan de Albrechtlaan. Deze laatste kleinhandelsconcentraties worden gezien als in te passen in het stedelijk weefsel waarbij een verdere ontwikkeling eventueel mogelijk is. Deze kleinhandelsconcentraties langsheen de Gentsesesteenweg en de Brusselsesteenweg zijn echter ook een onderdeel van het regionaalstedelijk gebied en dienen dus als type 0 al worden ingevoerd.

DEBATTEN

Besluitend kan gesteld worden en is het de uitdrukkelijke vraag om de ontwikkelingsvisies voor "Dendersteden" en "oostelijk rastergebied" consequent door te trekken naar de deelstructuren, en deze laatste aan te passen.

Naast deze elementen zijn er nog een aantal bijkomende opmerkingen :

- We zien dat Wieze, behorend tot de gemeente Lebbeke, wordt ingekleurd met een gehucht Royen als hoofddorp. Dit komt uitermate bevreemdend voor en wij stellen dan ook vast dat de dorpskern van de deelgemeenten van Aalst en rond Aalst (Gijzegem en Nieuwerkerken) grotere potenties hebben dan Wieze en toch niet als hoofddorp worden geselecteerd. Als we dan vaststellen dat men eigenlijk een bijkomend hoofddorp wil invoeren tussen Aalst en Brussel, dan denk ik dat men de kwalificatie en selectie op een andere manier moet doen.
- Bij de lijninfrastructuur wordt inzake het openbaar vervoer de lijn Zottegem-Aalst via Burst, niet opgewaardeerd. Nochtans zou deze lijn kunnen uitgebouwd worden tot een volwaardig alternatief voor het autoverkeer van Zottegem naar Aalst via de verzadigde N46. Meer nog, er zou via beperkte investeringen een ringspoor kunnen uitgebouwd worden dat Aalst en de andere steden in het zuidoostelijk openruimtegebied beter met elkaar verbindt : Denderleeuw-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem-Aalst-Denderleeuw ... .
- Bij de lijninfrastructuur inzake de waterwegen wordt de Dender ondergebracht in het secundair waterwegennet. Het document stelt dat men hier niet meer streeft naar een verdere uitbouw van de economische functie van deze waterlopen, maar eerder wil uitbouwen naar recreatie en toerisme op en langsheen het water. Gezien echter de revival van het vrachtvervoer over het water in het algemeen - en de Dender specifiek - omwille van de steeds grotere congestie op de autowegen, naast het streven naar meer ecologisch verantwoorde vervoerswijzen, wordt gevraagd om de Dender tot Aalst in het document ook een economische rol te geven.
- Wat betreft de N41 is het ook voor Aalst noodzakelijk dat men in functie van de verkeersveiligheid de omweg maakt rond de dorpskern van Gijzegem. Daar waar de N41 moet aansluiten in Dendermonde in de richting van Sint-Niklaas en Aalst en Antwerpen zijn er op verschillende vlakken nog belangrijke infrastructuurwerken noodzakelijk. Maar in plaats van her en der infrastructuurwerken op het getouw te zetten, zouden we moeten beginnen aan het laagste punt, namelijk Aalst, en zo opklimmen naar Dendermonde, naar Sint-Niklaas en op dat ogenblik de N41 de functie te geven die hij op dat ogenblik heeft, maar waar de infrastructuur niet voor aangepast is.

Dit zijn de opmerkingen die we vanuit Aalst hebben, Mijnheer de Voorzitter. Dank u.

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In deze eerste gedachtewisseling wil ik slechts zeer kort ingaan op enkele gevolgen van het structuurplan voor het Waasland.

Over het algemeen kunnen we stellen dat er in het laatste ontwerp vrij goed is rekening gehouden met de opmerkingen die gegeven werden door de commissieleden, maar ook door de plaatselijke gemeenten en de intercommunale Land van Waas.

Natuurlijk vallen twee belangrijke Waasse gebieden grotendeels uit het structuurplan, namelijk het stedelijk gebied Sint-Niklaas en de Waaslandhaven.

Surrealistisch vond ik alvast de stelling dat men van plan is op de Linker Scheldeoever de polders in ere te herstellen. Ik wil wel, maar wie al eens op de Linker Scheldeoever is geweest weet dat dat zeer mooie woorden zijn die echter moeilijk in daden zullen zijn om te zetten.

Belangrijk voor het Waasland is dat bij de verdeling van het contingent bedrijventerreinen het Provinciaal Structuurplan vertrekt van een aantal foute gegevens.

Er is daarstraks al gesproken over Temse, waarbij rekening gehouden zal moeten worden met de evolutie op de Boelwerf. Maar zo wordt er ook gesproken over 120 hectaren nog uit te rusten bedrijventerreinen in Beveren. Die liggen in het logistiekpark Waasland dat deel uitmaakt van het zeehavengebied en dat, met andere woorden, als poort van Vlaanderen geen deel kan uitmaken van de provinciale oefening.

Over het algemeen kunnen we ons de vraag stellen of de cijfers van de bedrijventerreinen wel accuraat genoeg zijn.

Gelet op die onzekerheid en de gegevens waarmee gewerkt wordt om de beschikbaarheid van bedrijventerreinen na te gaan, heeft de intercommunale Land van Waas het initiatief genomen om voor het stedelijk gebied Sint-Niklaas de GOM-Oost-Vlaanderen, de stad en de studiegroepomgeving van de katholieke universiteit rond de tafel te brengen en om de effectieve beschikbaarheid van bedrijventerreinen in Sint-Niklaas eens na te gaan. Uit deze oefening bleek dat deze beschikbaarheid veel kleiner is dan door sommigen werd aangenomen. Het was zelfs minder dan de helft van de beschikbare ruimte. Dus er moet toch nog eens zeer goed nagegaan worden of de cijfers waarmee men werkt eigenlijk wel beantwoorden aan de realiteit.

Tot slot zou ik nog een kleine opmerking willen maken over windenergie en windmolens. Gelet op de huidige vraag naar inplanting van windmolens en gelet op de mogelijkheid dat er eventueel windmolens zouden kunnen komen in het Waasland, zijn wij vragende partij om een globale visie of benadering op provinciaal niveau uit te werken en dat dan ook op te nemen in het structuurplan. Dank u.

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zie mijnheer Willems niet. Ik weet dat hij mijn tussenkomsten over het Gentse gebied altijd zeer apprecieert en ik zal proberen hem mijn tekst over te maken, althans wat ik ervan heb.

Het voorliggend plan – het kan ook moeilijk anders – is enigszins vaag en, zoals mijnheer Lockefeer gezegd heeft in zijn algemene tussenkomst, nogal gericht op het rurale, op het landelijke, op de dorpen en de gehuchten. Het is ook zeer vaag over de steden.

Gent is een grootstedelijk gebied met een zeer omvangrijk eigen structuurplan en met eigen bevoegdheden. Ik zal het vandaag hebben over een gewenste ruimtelijke economische structuur, want daar is het plan bijzonder vaag en stelt zelfs vraagtekens over zo een mogelijk plan.

De discussies in Gent - en waarschijnlijk ook heel ver buiten Gent, maar ik maak de discussies hier mee - gaan voortdurend over bewoning, open ruimten, tewerkstelling en industrie. Dat is het debat dat voortdurend rond deze thematiek gevoerd wordt en waar men zomaar geen pasklare antwoorden voor heeft. Zelfs tot in dezelfde partij zijn schepenen dikwijls aan het discussiëren, gezien hun bevoegdheden, over dergelijke aanpak.

Over de kanaalzone - een apart thema, ook voor Gent - zal ik het vandaag niet hebben. We gaan dat doen bij de algemene bespreking, want daar zijn er natuurlijk ook andere gemeenten bij betrokken en zeker in mijn eigen fractie wil ik daaromtrent nog overleg hebben met een paar fractieleden om te zien wat ik dan in de algemene tussenkomst kan houden.

Over de gewenste ruimtelijke economische structuur wil ik het volgende zeggen.

Ik heb een lichte agogische opleiding gekregen en dat was altijd zo bij Faché : de bestaande situatie, de gewenste situatie en de aanpak.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, sinds de achteruitgang van de textielindustrie heeft Gent een aantal andere bedrijfstakken aangetrokken. In de voorbije decennia heeft Gent een stevige reputatie opgebouwd in de metaalindustrie, de automobiëlindustrie, het papier, het karton, de voedingsmiddelen en de chemie. De Gentse haven is een echte industrie- en productiehaven en wordt gedomineerd door enkele zeer grote bedrijven in de secundaire sector.

Een andere concentratie van bedrijfsactiviteiten vinden we in het noordelijk deel van de 19^e eeuwse gordel rond het Handelsdok, de Nieuwe Vaart en de Voorhaven. Dit is het oude havengebied waar verschillende distributie- en productiebedrijven zijn gevestigd.

Andere bedrijventerreinen liggen vooral in de nabijheid van de grote verkeersassen, de E40, de E17 en de R4.

Tot slot profileert Gent zich met zijn universiteit en hogescholen – meer dan 40 000 hogeschoolstudenten te Gent – ook als een kenniscentrum. Hierdoor vestigden er zich een aantal bedrijven met een voortrekkersrol in de biotechnologie en de informatie- en communicatietechnologie. Die bedrijven zijn hoofdzakelijk in het zuiden van de stad Gent te vinden.

Ik beklemtoon even de knelpunten.

DEBATTEN

- Binnen het stedelijk gebied is er voor het ogenblik nauwelijks onmiddellijk beschikbaar aanbod van bedrijventerreinen. Gent kan niet tegemoet komen aan de vraag van nieuwe bedrijven die zich buiten de kanaalzone willen vestigen en van bestaande bedrijven die zich binnen Gent willen verplaatsen. Van de circa 700 hectaren aan bedrijventerreinen die de stad buiten het havengebied heeft, is op korte termijn slechts twee hectaren beschikbaar. Toch zijn er nog heel wat meer bedrijfsgronden die echter omwille van bodemverontreiniging of verkeersontsluiting niet op de markt kunnen komen. Daarnaast situeren zich op de bedrijventerreinen activiteiten die er in feite niet thuishoren. Dit alles verklaart mee het gebrek aan onmiddellijk uitgeefbare terreinen wat vandaag het belangrijkste knelpunt is voor de verdere economische ontwikkeling van de stad en de regio.
- Gent heeft ook een acute nood aan kantoorruimte. Er is te weinig competitief aanbod van kantoorruimte. Dat vormt zowel een probleem voor het aantrekken van nieuwe bedrijven als voor de uitbreiding van bestaande bedrijven.
- En tot slot is er ook nood aan nieuwe concentratiezones voor grote detailhandelszaken die momenteel niet meer terechtkomen op de bestaande verkeersassen.

Wat willen wij nu in Gent ?

Het belangrijkste knelpunt is het ontbreken van een direct beschikbaar aanbod aan bedrijventerreinen. De stad neemt zich voor om jaarlijks circa 20 hectaren op de markt te krijgen van geschikte bedrijvengronden en gebouwen. Dit is een prioriteit in het beleid. Hiertoe zal een actief grond- en pandenbeleid dienen gevoerd te worden dat gebaseerd is op drie grote pijlers :

1. het mobiliseren van leegstaande bedrijfspanden ;
2. het ontwikkelen van reeds bestemde terreinen ;
3. een aantal goed gelegen terreinen en potenties nieuw bestemmen en ontwikkelen.

Naast dit jaarlijks aanbod van circa 20 hectaren wil de stad Gent ook een ijzeren voorraad uitbouwen van circa 60 hectaren tegen 2010, eveneens gebaseerd op de drie bovenstaande pijlers. Deze ijzeren voorraad zal toelaten om een gericht locatiebeleid te voeren. Vanuit deze opties realiseert Gent het volledige aanbod en de volledige ijzeren voorraad voor het grootstedelijk gebied.

Dit marktklare aanbod en de ijzeren voorraad dienen gespreid te zijn over verschillende deelsectoren :

1. de kennisbedrijvigheid, kantoorachtigen en kantoren ;
2. de regionale bedrijvigheid ;
3. de lokale bedrijvigheid ;
4. de grootschalige detailhandel.

In haar structurerend planningsproces voorziet de stad momenteel circa 130 hectaren bijkomende bedrijventerreinen boven het bestaande juridische aanbod. Dit voorstel houdt in dat Gent iets meer dan de helft van de totale taakstelling voor het grootstedelijk gebied Gent voor zich neemt. Dat betekent ook dat alle ruimtelijk zinvolle mogelijkheden voor de langere termijn zijn benut.

Van dit pakket voorziet de stad Gent een snelle ontwikkeling van een aantal goedgelegen terreinen en laat daarmee toe dat de ontwikkeling van een aantal reeds bestemde maar moeilijker ontwikkelbare - bijvoorbeeld saneringen - terreinen te faseren of over een lange periode kunnen aangepakt worden.

Wat betreft de kantoren zijn de stationsomgevingen – Sint-Pietersstation en Dampoort – met hun geschikte ligging en hun aanbod aan openbaar vervoer de geschikte locaties, welke complementair aan elkaar verbonden worden en uitgebouwd zijn samen met respectievelijk Flanders Expo en de noordelijke scharnier.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik zal mij tot dat beperken.

Ik wou even de situatie van Gent op de economische ruimtelijke structuur accentueren. In het plan van de provincie is er heel veel onbewoning en open ruimten. Het is bijna een paradox. Van zodra er in de stad Gent iets vrijkomt, spreekt men over parken, uiteraard. Men wil wijkgebonden parken en men wil die ruimten onmiddellijk invullen met groen. Anderzijds is er altijd – denk aan Ikea, denk aan ons gesprek van vorige week over Arbed, De Punt – de vraag naar tewerkstelling.

Het bestuur van de stad Gent heeft aan zijn kiezers beloofd 6 000 nieuwe bijkomende arbeidsplaatsen te creëren tegen 2006. Dat doet men natuurlijk niet op voetbalvelden, want daar staan supporters en kan men niet werken. Dus er is inderdaad altijd een tweespan, maar dat zijn we reeds de laatste tien jaar gewoon.

Ik heb vandaag vanuit mijn partij enigszins de economische sector willen aanraken. Ik heb dat vorige week ook gedaan in de commissie omdat ik vind dat het te weinig aan bod komt, zeker in het plan dat voorligt.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik zou nu het woord moeten geven aan de heer Liebaut, maar ik zie dat de heer De Padt iets wil zeggen.

De heer De Padt

Het zal heel kort zijn, Mijnheer de Voorzitter, en ik denk dat de tussenkomst van mijnheer Liebaut heel wat langer zal zijn.

De heer voorzitter

Hoe zou ik de burgemeester van Geraardsbergen en de oud-gedeputeerde in de kou kunnen laten staan. U krijgt nu het woord, Mijnheer De Padt. Mijnheer Liebaut houdt zich klaar.

De heer De Padt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Na kennisname van het bijkomend document met betrekking tot de prachtige stad Geraardsbergen zou ik toch twee korte opmerkingen willen maken.

De heer voorzitter

U zit hier natuurlijk als provincieraadslid ook voor de hele provincie, het is al gezegd, maar ook voor Geraardsbergen.

De heer De Padt

Het zal heel kort zijn, Mijnheer de Voorzitter.

Ik heb het trouwens ook al ter kennis gebracht aan de eerste gedeputeerde. Bij de selectie van woonkernen heb ik opgemerkt dat ten aanzien van het vroeger verspreid document bepaalde deelgemeenten zijn weggevallen zonder dat daar een motivering voor te vinden is, dit weliswaar in zeer korte bewoordingen, maar dat zou onderzocht worden.

Fundamenteel is wellicht de opmerking dat in het kader van de taakstelling die aan de stad Geraardsbergen zal worden gegeven met betrekking tot de bijkomende selectie van bedrijventerreinen wij er zouden willen voor pleiten – en ik zit daar op één lijn met mijn eerste schepen van Geraardsbergen – om de deelgemeente Ophasselt als hoofddorp te gaan selecteren.

Waarom zeg ik dat ?

In de deelgemeente ligt momenteel een acht- of negental hectaren bedrijventerrein naast de N42, een gewestweg, en het zou de bedoeling zijn van de stad Geraardsbergen om naar de toekomst toe naast die ontsloten gewestweg bijkomend bedrijventerreinen te gaan ontsluiten of te gaan ontwikkelen.

Wanneer de deelgemeente Ophasselt zou behouden blijven als woonkern is die bijkomende ontwikkeling totaal onmogelijk. Reden waarom wij er zouden durven voor pleiten de deelgemeente Ophasselt als hoofddorp te willen gaan selecteren.

Dat waren twee korte technische opmerkingen met betrekking tot het bijkomend plan.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Ze waren bijzonder interessant, Mijnheer De Padt. Uw eerste schepen wil ook nog iets zeggen.

De heer De Chou

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil mij aansluiten bij de opmerkingen van collega De Padt. We zitten op dezelfde lijn. Ik heb vastgesteld dat er bij de lineaire infrastructuur bijzonder weinig voor Geraardsbergen in het ontwerp zit. U weet dat wij structurele problemen hebben wat de economie betreft omdat wij weinig ontsluiting hebben. Ik stel nu opnieuw vast dat de verbinding met Aalst niet voorzien is voor Geraardsbergen als secundaire weg. Dus dat moet een lokale weg worden.

Dat is totaal in tegenstrijd met de visie van de Dendersteden die men wil verbinden. Moet dat dan langs het jaagpad van de Dender zijn ? Wil men er de verbinding met Aalst absoluut uit ?

Ook de andere verbindingen met de ons omgevende steden zijn vergeten, of niet gewild, bijvoorbeeld met Edingen. Dat is Wallonië, maar wij hebben zeer goede relaties met Edingen. Die is niet geselecteerd. Ook de verbinding met Brakel en Oudenaarde is niet geselecteerd.

Ik stel voor de N460, de N495 en de N493 te selecteren als secundaire wegen.

Dank u.

De heer voorzitter

Ik heb de tekst, zoals altijd, bij voorbaat gekregen van fractieleider Liebaut. Ik verontschuldig mij bij voorbaat mocht ik weggeroepen worden tijdens zijn toespraak. Ik heb ze reeds gelezen. Ik vraag uw aandacht, zoals voor alle andere tussenkomsten, nu voor fractieleider Hilaire Liebaut.

De heer Liebaut

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De CVP-fractie onderschrijft in grote lijnen de ingenieuze, coherente visie op de toekomstige ruimtelijke ordening van onze provincie die spreekt uit het voorliggend voorontwerp van ruimtelijk structuurplan.

De toetsing van het plan door het openbaar onderzoek en de inspraak van de gemeenten, de vele instellingen en organisaties die elk het plan vanuit hun specifieke invalshoek zullen lezen, zal weldra normaliter leiden tot een aantal aanpassingen en verduidelijkingen en misschien ook als resultaat van dit debat.

Een zoveel grotere kennis van de concrete situatie in de diverse regio's en gemeenten kan inspireren om de opties die genomen zijn op een helderder manier te wegen en te beoordelen. Onze invalshoek kan slechts inspireren tot het formuleren van een aantal algemene beschouwingen.

Voorafgaandelijk dient voor alle duidelijkheid gesteld dat de CVP de vier principes die het begrip duurzame ruimtelijke ontwikkeling schragen en die geformuleerd werden op de pagina's 166-168, volkomen aanvaardt. Ze liggen trouwens aan de basis van het voorliggend plan.

De CVP aanvaardt tegelijk :

- het uitgangspunt van de minimale inname van de open ruimte als een logisch gevolg van het principe van de gedeconcentreerde bundeling ;
- de voorgestelde indeling in deelruimten en de ontwikkelingsperspectieven die uitgeschreven werden voor elke deelruimte – pagina 151-154 en pagina 173-203 ;
- de bepalingen uit het bindend gedeelte.

De CVP verrekent in die duidelijke standpunten de mogelijkheid, ik heb het reeds gezegd, van correcties en aanvulling na het openbaar onderzoek, zo niet zou de verder georganiseerde inspraak geen zin hebben.

Alhoewel het structuurplan ingrijpende consequenties heeft voor de organisatie van de ruimte waarin onze gemeenschap zal wonen, werken en leven, hebben de voorbereidingen van de besprekingen omtrent zowel het Structuurplan Vlaanderen als het Oost-Vlaamse Structuurplan nog weinig debat en deining opgeleverd. Het is bijzonder rustig op dat politieke front.

Ondanks het enorm belang van de beslissingen en ondanks de pogingen tot voorlichting van het publiek bleven de reacties tot nu toe in grote mate uit. Veel minder dan bij de voorbereidingen van het vastleggen van de gewestplannen geraakt nu het publiek gemobiliseerd. De complexiteit van het structuurplan – en dat hebben we ook deze vooravond moeten opmerken –, de niet eenvoudige leesbaarheid van de beschikbare teksten en plannen en de inherente vaagheid van de structuurplanning - herhaaldelijk werd geklaagd over de vaagheid deze namiddag, Mijnheer de Gedeputeerde - en zijn ongetwijfeld allemaal de oorzaken van die opmerkelijke toestand. In de diverse stadia bleef dan ook – tot nu toe althans – de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen en Oost-Vlaanderen een bijna louter academische bedoening. Zelfs in het Vlaams parlement heeft het voorstel Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen nauwelijks geleid tot een debat. Het Structuurplan Oost-Vlaanderen beleeft, ik zei het reeds, eenzelfde ontwikkeling.

Niettemin dient gezegd dat de provincieraad in de voorbije jaren eerst langs de commissie ad hoc en de laatste maanden langs de vaste commissie Ruimtelijke Ordening een ruime voorlichting en voldoende kansen tot inspraak heeft gekregen. Wie destijds min of meer geïnteresseerd de voorbereidingen tot de gewestplannen heeft meegemaakt, herinnert zich hoezeer de zeer concrete aflijningen en de zeer concrete inkleuring van het gewestplan hebben geleid tot een drukker debat met daaraan gekoppeld een niet geringe druk vanwege de burgers op de politici, met alle gevolgen vandien. In sommige gevallen – teveel gevallen – heeft het laatste geleid tot te negatieve gevolgen. Laat ons dat even herinneren en blijven herinneren. Mij lijkt het dat de planningsfase voor het structuurplan daarentegen grondiger en wetenschappelijker is verlopen dan de jarenlange voorbereiding tot het gewestplan. De voorbereiding verliep nu ook oneindig minder gepolitiseerd. De vooruitgang inzake planologie, de gewijzigde mentaliteit bij de politici, de schrik voor een te sterke bemoeiing inzake ruimtelijke ordening en het ervaren dat er omwille van de toename van de ruimtenood voor alles wat we zouden willen doen, en tegelijk omwille van de vrees voor een nog verder schrijdende slag op de open ruimte, hebben die andere aanpak opgedrongen. Het fasegewijze verloop van het planningsproces, de doorlichting van de geïntendeerde ruimte onder alle opzichten, het verzamelen van zoveel mogelijk informatie- en cijfermateriaal – het is indrukwekkend naar mijn onbescheiden mening - en vooral het streven naar een samengang tussen de opties kunnen slechts een beter resultaat opleveren dan de vroegere gewestplannen.

Het planningsproces is en blijft nochtans gehandicapt door enkele feiten :

1. de opties van het structuurplan Vlaanderen die er zijn, en de dwingende richtlijnen die het Vlaams parlement destijds oplegden, schiepen uiteraard een keurslijf waarmee onze planologen moesten rekening houden.
Terecht, natuurlijk. Maar men kan zich theoretisch toch de vraag stellen hoe het Structuurplan Oost-Vlaanderen er zou hebben uitgezien indien men abstractie had mogen maken van het Structuurplan Vlaanderen en de geldende bindende bepaling.
Het is uiteraard een theoretische beschouwing ;
2. de Vlaamse regering is er tot op vandaag niet in geslaagd - de vorige niet en de huidige niet – om een aantal basisbeslissingen die tot haar bevoegdheid behoren en zoals ze zichzelf voorbehouden heeft om een aantal basisbeslissingen mede te delen :
  1. het vastleggen van de agrarische structuur ;
  2. het afbakenen van twee van de drie grootstedelijke gebieden Oost-Vlaanderen ;
  3. het afbakenen van het Vlaams ecologische netwerk.
 Noodgedwongen diende de provincie te werken met werkhypothese ;
3. de geldigheidstermijn, initieel ingesteld en aanvaard, 1991 tot 2007, is al even utopisch als de geldigheidsduur van de gewestplannen. En zoals u zich zal herinneren waren die geldig voor 10 jaar en gingen die na 10 jaar allemaal herzien worden.
De vorderingen in de werkelijkheid inzake woningbouw, industrievestiging, hebben het beschikbaar cijfermateriaal flink doorkruist ;
4. er is ten slotte de bestaande Oost-Vlaamse realiteit. De historische evolutie van onze ruimtelijke ordening, gelukkig of ongelukkig, maar ze is wat ze is. En er is de werkelijkheid van de vele tegen elkaar opboksende behoefte aan ruimte voor de diverse menselijke activiteiten en betrachting. Als beleidspartij kunnen wij moeilijk abstractie maken van de diverse betrachtingen, van de diverse behoeften en kunnen we het geheel onmogelijk bekijken vanuit één invalshoek.

DEBATTEN

We kunnen nu eenmaal niet vertrekken vanuit een paradijselijke situatie en een herstel ervan is volslagen onmogelijk. Oost-Vlaanderen was en is een dichtbevolkte regio. De verstedelijking is een feit en de lintbebouwing is een oud verschijnsel en kwam al voor in de 17e, 18e eeuw in heel onze provincie en is het resultaat van de merkwaardige voorkeur, waaromtrent de meeste Belgen zich geen kwellende vragen stellen.

De opdracht blijft door dit alles loodzwaar.

Orde scheppen in een land waar de burgers dikwijls lak hebben aan overheidsmaatregelen, waar niet de union, maar de libert , traditioneel de force uitmaakte. Tabula rasa-formules dienen vermeden, moeten vermeden worden en er is een continu zoeken naar een rationele verzoening van de onderscheiden waardevolle belangen en bestreving onvermijdelijk.

Hinderlijk is natuurlijk ook het feit dat we maar een klaar beeld op het uiteindelijke resultaat van het planningswerk zullen krijgen wanneer het plan verder vertaald wordt in de provinciale uitvoeringsplannen - ik verwijs naar pagina 393-394 - en als de verdere onderzoeksopdrachten zullen uitgevoerd zijn - ik verwijs naar pagina 394.

Er zal maar meer duidelijkheid ontstaan als de gemeentelijke structuurplannen en de gemeentelijke uitvoeringsplannen er zullen zijn.

Het zal dus nog jaren duren vooraleer we min of meer definitief zullen kunnen besluiten of mens en ruimte inderdaad hun voordeel hebben gedaan met het voorliggende plan.

Onder meer om die reden krijgen de provincie en de provinciale commissie Ruimtelijke Ordening - Procoro, en pas opgericht – en de provincieraad een blijvende taak van opvolging toebedeeld. Het zal een bijzonder zware karwei worden, Collega's. Het is decretaal zo voorzien.

De provincie zal elk jaar de doorwerking moeten controleren en opvolgen. Dat betekent de controle op de toepassing van de bindende bepalingen, een programma moeten vastleggen in verband met de uitvoering van die bindende bepaling, het moeten rapporteren over de manier waarop de eigen provinciale diensten met het structuurplan rekening hebben gehouden en het krijgen van de controle over de samenhang tussen de gemeentelijke uitvoeringsplannen en het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. Dat wordt dus een loodzware taak, een bijzonder indrukwekkende opdracht.

Naar ons oordeel zal de provinciale rol beslist nog ruimer worden en moeten worden, mits uiteraard de nieuwe taakomschrijving van de provincie dit zal toelaten.

Ik geef u vier items, met name :

1. gezien de mobiliteitsproblematiek en de problematiek van het bewaren en ordenen van de open ruimte en agrarische ruimte, hoe dan ook een bovenlokale dimensie hebben zal onder meer en vooral in die sectoren een opdracht weggelegd zijn voor het provinciaal niveau als het bovenlokaal streekbestuur. Zonder de rol van de gemeenten te bekniibelen worden opdrachten als regionale landschapsontwikkeling, bosaanplantingen, landherschikkingen, afwateringen, uitbouw van openbaar vervoer, enz... materies die omwille van hun meestal bovenlokale impact een zorg zullen zijn voor de provincie, de provincieraad ;
2. alhoewel in het planningsproces reeds in augustus 1991 rekening werd gehouden met het beveiligen van de ontwikkelingskansen voor elke gemeente en alhoewel het aantal economische knooppunten zeker niet aan de minimale kant werd gehouden, zullen de gemeenten in de openruimtegebieden – noordelijk openruimtegebied, zuidelijk en westelijk – hoe dan ook beperkte kansen tot ontplooiing hebben dan de gemeenten uit de andere deelruimte.
Om een Mattheüs-effect te voorkomen – dat wil zeggen : degenen die al sterk zijn, zullen nog meer krijgen en degenen die niets hebben, zullen nog meer ontnomen worden – zullen onder meer het Gemeentefonds en naar ons oordeel ook het provinciaal niveau bijzondere aandacht moeten besteden en bijzondere compenserende ondersteuning moeten verlenen aan precies die gemeenten die door hun ligging en hun ruimtelijke positionering geremd zijn, althans indien dit structuurplan uiteraard kracht van uitvoering zou krijgen. De rol die deze "gedupeerde" deelruimten vervullen in de totaliteit van de Oost-Vlaamse ruimte is voor het evenwicht en de milieukwaliteit inderdaad niet minder belangrijk dan die van de andere deelruimte ;
3. over het effect van de gedeconcentreerde bundeling op de leefbaarheid van de steden hebben we het gisteren reeds gehad. Ik kan hier slechts herhalen dat inzake de open ruimte binnen onze stedelijke gebieden de provincie een stimulerende rol zal moeten spelen. Om louter economische redenen, om redenen van schaarste, zal immers de verleiding om alle stadsgrond zoveel mogelijk als bouwgrond of industriegrond te beschouwen bijzonder groot zijn.

Ik stel bovendien vast dat amper 10 jaar na de enthousiaste start van de stads- en dorpskernherwaardering midden de jaren '70 de nationale stimulansen om aan kernherwaardering te doen de mist ingingen.

Sindsdien volgden diverse besluiten in sneltempo – het is een merkwaardig verhaal, Collega's – en in de grootst mogelijke onduidelijkheid elkaar op. Trouwens, allemaal zonder veel effect op het terrein. De basisstelling van het structuurplan houdt indirect een dreiging in voor de leefbaarheid van de stedelijke gebieden. Immers, gedeconcentreerde bundeling betekent, hoe dan ook, versterking van de stedelijke ontwikkeling.

In de voorliggende tekst heeft men het spijtig genoeg enkel over het belang van de omgevende openruimte rond de steden, onder andere in verband met het grootstedelijk gebied Gent ;

4. de toenemende schaarste aan bouwgrond als gevolg van de gewestplannen, en straks de structuurplannen, drijft nu reeds de prijzen van grond en woningen de hoogte in. Fenomenaal soms. Het probleem kan alleen maar toenemen. De overheid kan en moet hier regelend optreden naar ons oordeel om niet terug te vallen, Collega's, in de onrechtvaardige situatie van de jaren '60. Reservatie van resterende bouwgronden voor sociale projecten, substantiële renovatiepremies voor de financieel zwakken in stads- en dorpskernen, projecten van sociale invulbouw en renovatieprojecten worden meer dan voorheen opdrachten voor de overheid. Het is te betreuren dat het structuurplan terzake geen dwingende bepalingen omvat. Welke taken zullen de provincies kunnen en willen invullen, op zich nemen, om ook die gigantische opdracht te volvoeren. Denk maar aan de enorme nood aan woonsanering. De cijfers zijn inderdaad bijzonder indrukwekkend, maar ze zijn wat ze zijn.

Tot besluit, Mijnheer de Voorzitter, Collega's.

De CVP-fractie ondersteunt dit plan, treedt de basisopties bij van het ingenieuze – ik herhaal het - weloverwogen voorstel en gelooft in de zinvolheid van de voorstellen, hoe vaag zij binnen het structuurplan ook zijn en horen te zijn.

Wij geven echter die steun niet zonder enige huiver voor wat de concrete consequentie betreft.

Onze taak is niet af, integendeel. De opdrachten worden groter, ingewikkelder en we staan nog voor een jarenlange verdere uitwerking van dit plan en heel veel te treffen maatregelen vooraleer we met zekerheid zullen kunnen zeggen dat de eventuele aanvaarding van het Structuurplan Oost-Vlaanderen, zoals het voorligt, en eventueel lichtjes zal gewijzigd worden, een correcte beslissing is geweest.

Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouwen, Mijne Heren, Geachte Collega's,

Alle fracties zijn nu aan het woord geweest. Er zijn dus 11 tussenkomsten. Alvorens het slotwoord aan onze eerste gedeputeerde te geven, kunnen we nu nog een korte vragenronde houden.

Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Couckuyt

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wou nog een tussenkomst houden, maar ik zal het kort houden.

Een tussenkomst over het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan is niet zo eenvoudig omwille van tal van factoren en dat wordt nog een stuk bemoeilijkt door het feit dat wij niet over het laatste document beschikken. Dat betekent dat we moeten uitgaan van een aantal hypothesen.

Ik wou eerst en vooral de vraag stellen of het mogelijk was om het volledig document, of ten minste het bindend gedeelte, zo vlug mogelijk over te maken aan de leden van de provincieraad zodanig dat we heel duidelijk kunnen weten waarover we spreken. Gelukkig is dit geen beslissend debat, maar het is toch een hinderpaal geweest.

De opmerkingen die ik wou maken, gaan vooral over de streek van Aalst, over mobiliteit, kleinhandel en de gewenste ruimtelijke economische structuur.

DEBATTEN

Wat de mobiliteit betreft.

Bij aanvang van mijn tussenkomst had ik het over de samenhang der dingen. Onze eigen provinciale dienst Mobiliteit bracht vorig jaar een nota naar deze raad waarin zij de noodzaak erkende om de mobiliteitsplannen die momenteel tot stand komen in de verschillende steden en gemeenten op elkaar af te stemmen.

Uit het hoofdstuk "Gewenste mobiliteit en lijninfrastructuur" blijkt niet dat dit hoofdstuk zou ontwikkeld zijn in samenspraak met die steden en gemeenten waar het mobiliteitsplan reeds ver gevorderd is.

Wat de spoorverbinding Aalst- Dendermonde betreft zou men moeten merken dat het een illusie, een onmogelijkheid is Aalst via de oude spoorlijn rechtstreeks te verbinden met Dendermonde. De talloze redenen waarom dit niet kan ga ik niet opsommen. De opsomming om de verbinding te maken via Schellebelle lijkt dan wel heel wat potenties te bevatten. Men zou de dingen die niet meer kunnen gerealiseerd worden op basis van het mobiliteitsplan moeten actualiseren.

Wat de N 41 Aalst-Dendermonde betreft dient er over gewaakt – en ik zeg dit in tegenstelling met wat collega De Meerleer gezegd heeft - dat die vanuit Oudegem richting E 40 het precieze karakter krijgt van een secundaire weg categorie twee, wat niet mag uitsluiten dat een ring rond de woonkern Gijzegem kan worden ingericht. Hoe de secundaire weg ook zal worden ingericht, het doorsnijdend karakter van de weg maakt de verbinding tussen Aalst en Sint-Niklaas en de aanduiding secundaire weg categorie twee zal dit niet beletten.

Wat de secundaire wegen betreft zou dit document moeten geëvalueerd worden naar aanleiding van de normering die vastligt op wat de juiste bepalingen van de secundaire wegen zijn.

Er dient over gewaakt te worden dat deze weg eerder een verzamelende functie waarmaakt dan een verbindende. Deze verzamelende functie moet in rekening gebracht worden bij toekomstig af te leveren vergunningen in het kader van een ruimtelijk ordeningsbeleid.

Wat de gewenste ruimtelijke economische structuur betreft.

Het voorliggend document maakt de keuze om niet 82 % maar 77 % van de bedrijventerreinen in de economische knooppunten te voorzien. Op zich betekent dit reeds een enorme trendbreuk.

De keuze hier voorzien belet dat een aantal van onze gemeenten verworden tot achtergesteld gebied waar tal van functies tot het verleden gaan behoren of waar een negatieve groei voorzien wordt. We kiezen hier voor een reële leefbaarheid.

De provincie dient echter ook actief werk te maken van zijn opdracht door de Vlaamse overheid bij te staan in zijn opdracht tot afbakening van de grootstedelijke en de regionaalstedelijke gebieden. Zij dient er over te waken dat het afbakeningsproces onze bevoegdheid inzake toewijzing van percentages in de feiten niet verhindert of hypothekeert.

Uiteraard ben ik tevreden met de aanduiding Siesegemkouter als openruimtecorridor. Deze beslissing is conform aan het advies van de provincieraad inzake de afbakening van het regionaal-stedelijk gebied Aalst.

Wat de kleinhandel betreft.

Met het begrip kleinhandel bedoelt men misleidend "grootwinkelbedrijven".

Deze grootwinkelbedrijven, juridisch kleinhandel, zorgen ervoor dat de handel in de kernen van steden en gemeenten volledig ontwricht of ondermijnd wordt, actieplannen om de kleinhandel in de kernen te promoten zijn dan ook vaak nutteloos omwille van deze structuurondermijnende functie.

Het aanduiden van kleinhandelsfuncties dient te worden afgestemd op het niveau van de betrokken kern, het verder zetten van de huidige trend, het steeds meer winkels inplanten langs invalswegen en kruispunten is niet wenselijk omwille van de verkeersveiligheid en de leefbaarheidsproblemen.

Mijns inziens is er bovendien een contradictie tussen het inplanten en het ontwikkelen van deze kleinhandelsconcentraties langs een weg die wordt aangeduid als secundaire weg type drie.

Een secundaire weg type drie is een weg waar het autoverkeer ondergeschikt is, waar de verblijffunctie primeert. Dit houdt in dat de categorisering het voetgangersverkeer, fietsverkeer en openbaar vervoer prioriteit geeft.

De Gentsensteenweg van Aalst tot Erpe werd tegelijk aangeduid als te ontwikkelen als kleinhandelszone en secundaire weg type drie.

Ik vraag dan ook deze contradictie te onderzoeken en geef er de voorkeur aan dat de verblijfsfunctie primeert op de kleinhandelsfunctie.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Een punt dat ik daarstraks niet heb aangehaald maar toch in het groot wel op mijn kladbriefje had geschreven, is een vraag die door collega Lockfeer op de commissie werd gesteld, die ik heb ondersteund en die hier vandaag zeker opnieuw moet gesteld worden.

Ik verwijst naar pagina 217 van het document naar het hoofdstuk over de hoofddorpen en de woonkernen. Bij de selectie van de woonkernen worden er drie uitgangspunten gegeven, met name :

- volgens het nationaal stuk voor de statistiek wordt de nederzettingkern in aanmerking genomen. Dus enkel de kernen die erkend zijn ;
- er moeten 700 inwoners zijn op 1 januari 1998 ;
- er is een aanpassing mogelijk als die kernen zowat gelijkmatig gespreid zijn.

Volgens deze uitgangspunten is er een dorp in het Waasland – en ik vind het toch wel belangrijk genoeg om dit hier vandaag naar voor te brengen – dat mee in aanmerking komt om als woonkern in dit document vermeld te staan, namelijk Doel.

Maar de vorige Vlaamse regering heeft beslist dat Doel van de kaart wordt geveegd en enkele jaren later ook van de aardbodem.

De nieuwe Vlaamse regering heeft de deur eventjes op een kier gezet en heeft daarna eigenlijk een beslissing genomen : volgens de ene helft van de Vlaamse regering zal het op termijn verdwijnen en volgens de andere helft van de Vlaamse regering zal het blijven bestaan.

Wij kunnen dus zo een beslissing als provincieraad in dit document zeer moeilijk opvolgen. Als wij dan de keuze moeten maken om een beslissing op te volgen die geen beslissing is, zou ik toch willen pleiten om Doel als woonkern in dit document op te nemen. Ook al kan men in de huidige situatie het dorp niet uitbreiden met nieuwe woningen - er is daar geen mogelijkheid voor -, het heeft een symboolfunctie voor de toekomst en het heeft een symboolfunctie naar de inwoners en, ook belangrijk, naar de landbouwers in en rond Doel, zodat wij nog altijd het behoud van het dorp willen ondersteunen. Er liggen momenteel nog altijd geen duidelijke plannen van een beslissing op tafel dat het dorp zou moeten ophouden te bestaan of dat het zal moeten wijken.

Ik zou dus toch met klem willen aandringen dat het wordt opgenomen als woonkern in het document. Ik denk dat deze provincieraad dient, om nog een aantal belangrijke suggesties toe te voegen.

Dank u.

Mevrouw Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Mijn tussenkomst betreft eigenlijk een uiting van een bezorgdheid of een vraag of er voldoende oog is voor de ontwikkelingsmogelijkheden en leefbaarheid van het buitengebied binnen het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan. In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt een indeling in gebieden gemaakt, het stedelijk en het buitengebied. Het voordeel daarvan is dat er een indeling wordt gemaakt en dat ook het buitengebied wordt afgebakend.

De selectie – en het is hier al een paar keer aangehaald door collega's – van hoofddorpen en woonkernen wordt door het Vlaamse gewest doorverwezen naar de provincie en het is een specifieke taakstelling voor de provincie. Eerst gebeurde de selectie van woonkernen in het buitengebied op basis van bepaalde criteria, hier ook meermaals aangehaald, en hierbinnen worden hoofddorpen geselecteerd. Dit is zeer cruciaal, want hierdoor gaat de provincie ook bijkomend aangeven waar er bijkomende bedrijventerreinen kunnen gerealiseerd worden buiten de economische knooppuntgemeenten. Een selectie als hoofddorp geeft de mogelijkheid tot realisatie van een lokaal bedrijventerrein waarvoor een maximale richtoppervlakte van vijf hectaren geldt. In niet als hoofddorp geselecteerde woonkernen kunnen er dus geen bijkomende lokale bedrijventerreinen voorzien worden.

DEBATTEN

Heden biedt BPA-zonevremde bedrijven een oplossing voor huidige ondernemers. Doch, ook nieuwe jonge zelfstandigen, kinderen van huidige bewoners van gemeenten in het buitengebied moeten zich mijns inziens in de toekomst in de eigen gemeente kunnen vestigen en kunnen niet verplicht worden uit te kijken naar andere gemeenten. Veelal gaat het om vormen van economische bedrijvigheid die te maken hebben met het wonen ter plekke zelf, met de primaire behoeften van de inwoner : een elektricien, een garagist, een timmerman, enz.

Ik meen dat elke gemeente een ontwikkelingsdynamiek moet kunnen gegarandeerd worden binnen het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan en dat men in zijn gemeente kan wonen, werken en leven.

Daarom zou het uitgangspunt moeten zijn om in elke fusiegemeente een minimum aan ontwikkelingsmogelijkheden te voorzien. In strikte zin is dat de ontwikkeling die voorziet in de behoefte van de huidige en toekomstige generatie zonder voor de toekomstige generaties de mogelijkheden in gevaar te brengen om in hun behoeften te voorzien. Dit betekent concreet dat binnen elke gemeente in het buitengebied een deelgemeente een erkenning als hoofddorp moet verkrijgen. Anders komt de leefbaarheid van de plattelandsgemeente in het gedrag en kunnen bedrijven, zelfstandigen zich er niet meer vestigen en is men gedoemd om te verdwijnen of althans zich niet meer in de gemeente waar men woont en leeft te vestigen.

En ik wijk even af naar mijn eigen gemeente.

We stellen vast dat in het voorontwerp – versie augustus – voor de fusiegemeente Sint-Laureins geen enkel dorp werd erkend als hoofddorp. Ik heb net aangehaald wat dat betekent. Er blijven drie woondorpen, met name Sint-Laureins, Watervliet en Sint-Jan-in-Eremo en niet de deelgemeenten Magriete en Waterland-Oudeman.

Wat gebeurt hier dan mee ? Betekent dit uitdoving van de woonfunctie op lange termijn ? Wordt Sint-Laureins het levende Bokrijk op deze wijze binnen de provincie Oost-Vlaanderen ?

Ik heb vandaag vastgesteld dat er een nota – en daar ben ik blij om – op onze bank ligt met de opmerkingen op het voorstel van ontwerp van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan Oost-Vlaanderen. Ondertussen werd hierin opgenomen, na de arrondissementele overleggronde, dat Sint-Laureins, Etikhove en Lierde hoofdorpen worden binnen de gemeenten, respectievelijk Sint-Laureins, Maarkedal en Lierde. Deze bijsturing is al bij de opmerkingen vermeld. Ik hoop dan ook dat dit daadwerkelijk wordt doorgevoerd.

Ik zou ook willen vragen dat het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan uitspraken doet over de leefbaarheid van kleine kernen, heden in het voorontwerp niet erkend als woonkern.

Het moet toch de bekommernis zijn in het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan vanzelfsprekend de ruimtelijke invulling, maar ook de sociale en economische ondersteuning en ontwikkeling van alle plattelandsgemeenten te behouden.

Dank u.

De heer De Roo

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Als voorzitter van de commissie Landbouw was het mijn plicht het luik Landbouw in het voorontwerp van het Provinciaal Structuurplan onder de loep te nemen.

Ik was gelukkig vast te stellen dat in vergelijking met de vorige documenten landbouw ruimer aan bod komt. Het was te merken dat men gebruik heeft gemaakt van de studie Landelijk Gebied die door de dienst Landbouw van de provincie is opgemaakt. Zowel het richtinggevende als het bindend gedeelte werd serieus herwerkt wat landbouw betreft, maar ook wat betreft de aanverwante sectoren. Deze sectoren zijn veelal gegroeid op een land- of tuinbouwbedrijf en horen daar ook thuis.

Wat me wel is opgevallen, is dat landbouw te weinig aan bod komt in de visie van de deelruimten. Er zou meer aandacht moeten besteed worden aan de geïntegreerde visie voor de ontwikkeling van de deelruimten. Bijvoorbeeld in het stuk "agrarische structuur" spreekt men van een strategie voor het behoud van landbouw in valleigebieden. Maar er zijn dan weer tegenstrijdigheden met de visie op de ontwikkeling in het kader van de natuurlijke structuur. Er zou dus moeten gewezen worden op de noodzaak van een integrale benadering voor de ontwikkeling van het gehele gebied.

Een ander item is de mestverwerking.

In de tekst is er sprake van "locaties voor mestverwerking" waarbij een aantal criteria opgesomd worden. Uit deze criteria valt op te maken waar ongeveer deze verwerking zou kunnen gesitueerd worden.

Ware het niet beter de gemeenten of steden expliciet te vermelden met naam en toenaam ?

Bij de opmaak van hun Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan zou dit belangrijke informatie zijn.

Mestverwerking zal nu eenmaal noodzakelijk zijn in de toekomst. Zij die daar plaats willen voor maken zullen daar de nodige ruimte voor moeten ter beschikking krijgen.

Ook heb ik enkele bedenkingen bij de selectie van de natuurverbindingsgebieden. Men spreekt van het kleinschalige landbouwgebied Ertvelde, landbouwgebied Maldegem, landbouwgebied Sint-Gillis-Waas, enz. Gezien de omvang en het aantal van deze gebieden is het belangrijk om zicht te hebben op wat deze natuurverbindingsgebieden precies inhouden.

Wat bijvoorbeeld met de bestaande wetgeving terzake ? Zullen in deze natuurverbindingsgebieden extra beperkingen opgelegd worden aan de landbouw ? Kan men zich wel voorstellen dat dit voor gebruikers van deze gronden enorme gevolgen zal hebben ? Wie doet de afbakening van deze gebieden ? Staan zij dan ook in voor de vergoedingen van het inkomenverlies ?

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik besluit met een citaat uit de beleidsverklaring van de bestendige deputatie 2001-2006.

In het onderdeel Landbouw heeft men het ook over ruimtelijke ordening en daar staat : "Geen ruimtelijke structuurplannen zonder de nodige ruimte voor land- en tuinbouw. In het kader van het Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan werkt de dienst in overleg met de andere sectoren mee aan een voorstel inzake de gewenste agrarische structuur. Van het Vlaams totaal circa 750 000 hectaren agrarisch gebied zullen er zo een 183 000 hectaren binnen Oost-Vlaamse grenzen vallen."

Ik hoop dat men woord houdt en dat het ten minste 183 000 bruikbare hectaren zullen zijn voor de landbouw.

Dank u.

Mevrouw Franssen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Een duurzame ruimtelijke ordening veronderstelt ook de duurzaamheid van landelijke gemeenten.

Eén van de algemene trends betreft een sterke toename van het aantal gezinnen. Er is dus een behoefte aan bijkomende woningen. De taakstelling van de provincie bedraagt ruim 85 000 woongelegenheden.

Hiervan kan maximaal 39 % in het buitengebied voorzien worden. Ik pleit er dan ook voor om die 39 % inderdaad maximaal te benutten.

De prijzen voor bouwgrond blijven stijgen. Jonge gezinnen moeten echter in hun eigen gemeente kunnen blijven wonen. Daarom hoop ik dat er effectief gestreefd wordt naar de beloofde 15 % inzake sociale woningbouw. Als wij met deze sociale component geen rekening houden, zullen de landelijke gemeenten niets anders worden dan residentiële wijken voor buitenverblijven van "le beau monde", wat ik persoonlijk ten zeerste zou betreuren.

Dank u.

De heer Abbeloos

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zou mij willen aansluiten bij de opmerkingen die wij hier vandaag gekregen hebben en waar u ook zult gelezen hebben dat de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor Oost-Vlaanderen in het algemeen stelt dat bedrijventerreinen in het buitengebied in het structuurplan Vlaanderen worden beperkt tot vijf hectaren, wat in feite weinig rendabel is.

Ik vraag mij af welke gemeentebesturen nieuwe bedrijventerreinen zullen gaan ontwikkelen van vijf hectaren als men weet welke grond men verliest voor de aanleg van de wegen, de openbare nutsvoorzieningen, enz. Binnen die bedrijventerreinen zelf moet men dan ook nog voorzieningen doen voor groen, moet men een aantal meter van de weg blijven voor en achter het bedrijf, enz.

DEBATTEN

Ik meen – maar daar kunnen wij spijtig genoeg niets aan doen, tenzij het misschien in een toekomstig Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voorzien wordt - dat men dat moet verhogen naar 10 hectaren omdat het anders weinig rendabel zal zijn.

Ik meen ook te mogen zeggen namens de verschillende vertegenwoordigers van verschillende partijen dat wij tevreden zijn dat de N41 - waar we in het arrondissement reeds lang naar vragen - uiteindelijk toch is opgenomen, dit na heel wat strijd en tussenkomsten onder andere van de bevoegde gedeputeerde, enz.

Ik wil toch ook nog een opmerking maken over het feit dat Erov met gelden van deze provincieraad ook een studie heeft gedaan naar het aanbod in onze 65 Oost-Vlaamse gemeenten wat betreft de kleinhandel en de distributie. Deze studie is voorgesteld in het voorjaar en momenteel is men bezig met het onderzoek en de studie van de aanbodzijde. Wij hopen dat de dit tegen het einde van dit jaar zal bekend zijn en dat de resultaten ook zullen kunnen verwerkt worden, hetzij in ons Provinciaal Ruimtelijk Structuurplan, wat daarvoor kan dienen, hetzij in latere uitvoeringsplannen.
Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb gedaan wat er van mij verwacht werd in deze wat we eigenlijk een provinciale hoorzitting kunnen noemen. Ik heb geluisterd naar de talrijke, meestal interessante tussenkomsten.

Ik zou de sprekers willen danken voor de inspanningen die ze gedaan hebben om zich in deze moeilijke materie in te leven en om vanuit hun invalshoek - hetzij dat het een lokale, hetzij dat het een sectorale, hetzij dat het een partijgebonden invalshoek was - een tussenkomst te houden. De aard van de tussenkomsten bewijst uiteraard dat bij het tot stand komen van zo een document alles heel goed zal moeten afgewogen worden, want heel dikwijls hebben de sprekers bijna tegengestelde standpunten verwoord. Het is nu eenmaal het moeilijke, maar ook het boeiende van die structuurplanning dat het voortdurend gaat om een afwegen, om een raadplegen en om een overleg.

Wij hebben hier vandaag, Mijnheer de Voorzitter, een belangrijk overlegmoment gehad. Wij nemen die opmerkingen van de sprekers mee. Zij zullen, samen met de opmerkingen die de steden gemaakt hebben en met de opmerkingen die AROHM in de laatste gesprekken gemaakt heeft, afgewogen worden op die algemene vergadering.

Wij hopen dan ook om na november, na de algemene vergadering, in de commissie de zaak opnieuw ter sprake te brengen om dan in januari, ten laatste in februari met het voorontwerp voor een voorlopige aanvaarding naar de raad te kunnen komen.

Dank u.

De heer voorzitter

Geachte Collega's,

Ik kan hier nog weinig aan toevoegen. Ook ik heb zeer goed geluisterd, samen met u allen. Het was een zeer positief ingestelde en met momenten boeiende en leerrijke vergadering.

EINDE VAN DE ZITTING